

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu, 16. duben 2010
SEK(2010) 428 final

Pracovní dokument útvarů Komise

Shrnutí konzultace o reformě společné rybářské politiky

Neúřední překla

OBSAH

Pracovní dokument útvarů Komise Shrnutí konzultace o reformě společné rybářské politiky	1
1. Úvod.....	3
2. Jak překonat pět strukturálních nedostatků rybářské politiky.....	4
2.1. Řešení hluboko zakořeněného problému nadměrné kapacity loďstev.....	4
2.2. Stanovení prioritních cílů rybářské politiky.....	5
2.3. Zaměření rámce pro rozhodování na klíčové dlouhodobé zásady.....	5
2.4. Výzva průmyslu, aby převzal více odpovědnosti při provádění SRP.....	7
2.5. Rozvoj kultury dodržování pravidel.....	8
3. Další zlepšení v řízení rybolovu EU.....	8
3.1. Režim rozlišeného rybolovu na ochranu malých pobřežních loďstev?.....	8
3.2. Jak z našeho rybolovu získat co nejvíce.....	9
3.3. Relativní stabilita (RS) a přístup k pobřežním lovištím.....	10
3.4. Obchod a trhy – od úlovku ke spotřebiteli.....	11
3.5. Začlenění společné rybářské politiky do širšího kontextu námořní politiky.....	12
3.6. Znalostní základna pro rybářskou politiku.....	12
3.7. Strukturální politika a veřejná finanční podpora.....	13
3.8. Vnější dimenze.....	14
3.9. Akvakultura.....	15
4. Další nadnesená témata.....	16
5. Příspěvky občanů.....	16
6. Další kroky.....	17

1. ÚVOD

Společná rybářská politika (SRP¹) byla přezkoumána v roce 2002. Nový základní předpis², který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2003, zahrnuje ustanovení, podle něhož je Evropská komise (EK) povinna předložit Radě a Evropskému parlamentu zprávu o kapitolách týkajících se zachování zdrojů a rybolovné kapacity do konce roku 2012. Evropská komise zahájila tento přezkum uveřejněním zelené knihy³. Následovalo období konzultace s ukončením písemných odpovědí dne 31. prosince 2009⁴.

Během období konzultace bylo obdrženo celkem 382 příspěvků (plus hromadné e-maily obsahující 1329 totožných odpovědí). Příspěvky jsou dostupné na internetových stránkách⁵ a seznam příspěvků je obsažen v příloze 1.

Jak v rámci přípravy zelené knihy, tak během období konzultace byly uspořádány schůze se zúčastněnými stranami, správními orgány všech pobřežních členských států a dalšími organizacemi a subjekty. Seznam schůzí za účasti Evropské komise je obsažen v příloze 2.

Tento pracovní dokument útvarů Komise (CSWD) obsahuje přehled příspěvků k této konzultaci, aniž vyvozuje jakékoli závěry týkající se možností, které budou předmětem dalšího studia v posouzení dopadů. Shrnutí zohledňuje usnesení o zelené knize, které Evropský parlament (EP) přijal na svém zasedání dne 25. února 2010. Toto shrnutí je vypracováno s ohledem na obsah zelené knihy. **Tabulka 1 – Rozpis příspěvků**

Typ	Počet	Příklady
Široká veřejnost	114 + 1329 totožných e-mailů	Široká řada občanů
Průmyslové/zájmové skupiny organizace zainteresovaných stran	117	Především sdružení rybářů; sdružení drobných rybářů, zpracovatelské organizace, maloobchodníci, organizace cestovního ruchu
Organizace občanské společnosti	63	Především nevládní organizace zabývající se životním prostředím; rovněž nevládní organizace zabývající se zacházením se zvířaty, nevládní organizace zabývající se rozvojem
Akademická obec	16	Univerzitní vzdělávací zařízení, národní výzkumné ústavy, sítě výzkumných pracovníků, organizace zabývající se

¹ Příloha 3 obsahuje seznam zkratk.

² NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky

³ Zelená kniha o reformě společné rybářské politiky (KOM(2009) 163 v konečném znění, 22. dubna 2009)

⁴ Tento pracovní dokument odráží příspěvky do zelené knihy obdržené od subjektů mimo Komisi.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

		výzkumem
Správní orgány / agentury členských států	30	Ministerstva, vládní organizace a parlamenty
Regionální či místní vláda	35	Především pobřežní oblasti a obce závislé na rybolovu, regionální orgány Spojeného království pro řízení rybolovu
Další instituce a poradní orgány ES	8	Evropský parlament, Výbor regionů, Evropský hospodářský a sociální výbor, ACFA, RAC, jednotliví poslanci EP, mezivládní orgány.
Třetí země	11	Severská rada, Norsko (vláda a různé organizace), Island, Nový Zéland, skupina zemí AKT
	394 (+ 1329)	

2. JAK PŘEKONAT PĚT STRUKTURÁLNÍCH NEDOSTATKŮ RYBÁŘSKÉ POLITIKY

2.1. Řešení hluboko zakořeněného problému nadměrné kapacity loďstev

Příspěvky ve velké míře svědčí o tom, že rybolovná kapacita EU je větší než kapacita odůvodnitelná dostupnými zdroji. Mnoho příspěvateľů však rovněž zpochybňuje zobecnování a uvádí, že široká škála situací vyžaduje provedení podrobného hodnocení loďstva nebo rybolovu. Mnozí, včetně některých členských států a Evropského parlamentu, vyzývají k provádění takového technického či environmentálního hodnocení a k tomu, aby odvětví rybolovu zdůrazňovalo také hospodářský a sociální rozměr. Evropský parlament poukazuje na části loďstva (zejména u plavidel pro drobný pobřežní rybolov), které potřebují obnovu či výměnu (z důvodu bezpečnosti či z důvodu dopadu na životní prostředí) bez navýšení kapacity.

Omezený počet členských států a zúčastněných stran obhajuje přetrvání stávajícího přístupu k řízení kapacity. Některé nevládní organizace navrhuje povinné snížení kapacity loďstva. Někteří spojují omezení kapacity s plány řízení rybolovu. Regionální orgány nejvzdálenějších regionů (podporovány svými členskými státy) požadují zachování samostatného řízení kapacity pro svá loďstva.

Veřejně financovaný jednorázový program vrakování, který má nahradit stávající program vyřazování plavidel z provozu, nemá silnou podporu, ačkoli většina příspěvateľů, jako je Evropský parlament, jej při splnění určitých podmínek považuje za užitečný. Některé členské státy zpochybňují účinnost trvalého dotování vrakování.

Většina členských států a zúčastněných stran považuje řízení rybolovu na základě rybolovných práv za účinné v rámci boje proti nadměrné kapacitě. Váhavější přístup se projevuje v souvislosti s individuálními převoditelnými právy (ITR) a existuje malý počet států, jež řízení na základě rybolovných práv důrazně odmítají. Většina členských států zastává názor, že o řízení rybolovu na základě rybolovných práv by měly rozhodovat členské státy.

Mnoho příspěvků upozorňuje na riziko koncentrace rybolovných práv do individuálních převoditelných práv a trvá na tom, že tomu je třeba se vyhnout. Dodržování relativní stability (RS) je uvedeno v řadě příspěvků, které odmítají individuální převoditelná práva na úrovni EU. V převážné většině příspěvků zaznívá názor, že individuální převoditelná práva nejsou vhodná pro drobný rybolov.

2.2. Stanovení prioritních cílů rybářské politiky

Panuje všeobecná shoda, že ekologická udržitelnost vytváří základ životaschopného odvětví rybolovu, s nepatrným dlouhodobým konfliktem mezi ekologickými, sociálními a hospodářskými cíli. Pro některé zúčastněné strany je diskuse o stanovení priorit pouze dočasná a relevantní pro rozhodnutí přijatá v období přechodu k udržitelnému rybolovu.

Evropský parlament a další zúčastněné subjekty jsou apriorně proti stanovení hierarchie cílů. Zejména odvětví rybolovu (a některé regionální orgány) trvá na udržení rovnováhy mezi třemi pilíři – s vytvářením pracovních míst jako samostatným cílem, a odbory navíc zdůrazňují sociální aspekty. Členské státy zastávají různá stanoviska, od ekologické udržitelnosti jako klíčové priority po stejný důraz na všechny tři pilíře udržitelnosti. Některé členské státy se soustředí na dodávky a zajišťování potravin (jako nový cíl) a jiné na rybolov jako zdroj zaměstnanosti v pobřežních oblastech. Nevládní organizace zabývající se životním prostředím prosazují ekologickou udržitelnost jako klíčovou prioritu rybářské politiky a SRP propojují s širší námořní politikou a rámcovou směrnicí o strategii pro mořské prostředí (MSFD, směrnice 2008/56/ES). Obchodníci, maloobchodníci a některá zpracovatelská odvětví považují za klíčovou prioritu ekologickou udržitelnost.

Panuje všeobecná shoda, že mezi cíle musí být zařazen *maximální udržitelný výnos* (MSY) (v souladu se sdělením Evropské komise KOM(2006)360 o prohlášení Světového summitu o udržitelném rozvoji). Evropský parlament a odvětví rybolovu zpravidla prosazují pružný časový rámec pro uplatňování maximálního udržitelného výnosu zejména ve smíšených lovištích, jelikož považují MSY spíše za obecný směr než za konkrétní cíl, a zastávají názor, že sociální a hospodářská hlediska by rovněž měla spadat pod pojem „udržitelnost“. Nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí se na druhou stranu obávají, že MSY nemusí mít ve všech případech preventivní účinek, a tvrdí, že širší dopady rybolovu na ekosystém jsou součástí „udržitelnosti“ v MSY.

Mnoho příspěvků považuje minimalizaci či odstranění praxe výmětů ze důležitý cíl pro dosažení ekologické udržitelnosti, ačkoli podle některých příspěvků jsou výměty nedílnou součástí lovu ve smíšených lovištích.

2.3. Zaměření rámce pro rozhodování na klíčové dlouhodobé zásady

Příspěvky vyjadřují všeobecnou podporu pro rozhodování, při němž politici (Rada a Evropský parlament) přijímají rámcové a politické cíle (nazývané v různých příspěvcích různými způsoby). Rozhodování by mělo mít dlouhodobou perspektivu, pokud jde o ekosystémový přístup, a jeho součástí by měly být mechanismy pro sledování a kontrolu přípravy politik a rozhodnutí buď EK a/nebo na regionální

úrovni. Velký počet příspěvků je nakloněn zrušení systému upřednostňujícího krátkodobé zaměření, eliminaci přístupu řízení z nejvyšší úrovně a mikrořízení, a vyjadřuje se pro přesunutí důležitých jednání mimo Radu. Některé příspěvky vyzývají Radu, aby při stanovování celkového přípustného odlovu (TAC) brala v úvahu vědecká doporučení.

Mnoho příspěvů, zejména nevládní organizace a omezený počet členských států, podporuje přenesení prováděcích pravomocí na Evropskou komisi v konkrétních oblastech (jako jsou technická opatření). Mnoho příspěvů se rovněž domnívá, že dlouhodobé plány řízení vypracováváné na regionální úrovni by měly být přijímány Evropskou komisí. Aby se zamezilo přílišné koncentraci pravomocí Komise, značný počet příspěvů navrhuje zavedení postupu za účasti Regulativního výboru nebo účast regionálních poradních sborů (RAC) či zástupců odvětví rybolovu. Omezená skupina příspěvů (zejména některé regionální orgány) se staví proti takovému delegování pravomocí a jeden členský stát tvrdí, že mnoho „technických“ rozhodnutí může mít vážný politický či sociální dopad.

Obecně je podporován přechod k určité formě posílené regionalizace. V této souvislosti se používá smíšená terminologie – někteří například odkazují na regionalizaci na úrovni oblastí jednotlivých moří, zatímco jiní hovoří o regionech v členských státech. Některé příspěvatele prosazují zásadu subsidiarity, kdy členské státy vytvářejí regionální řídicí výbory, a vysokou úroveň samoregulace. Jiní navrhuje pouhou spolupráci mezi členskými státy v oblastech provádění a kontroly a někteří spatřují prostor pro delegování rozhodovacích pravomocí například v oblasti přístupu, zdrojů nebo řízení loďstva.

Značný počet příspěvků uvádí potřebu zřízení samostatného regionálního orgánu, přičemž navrhovaný rozsah pravomocí a povinností se v jednotlivých příspěvcích liší. Většina příspěvů, včetně Evropského parlamentu, uvažuje o orgánu plně převážně poradní funkci, který by projednával a připravoval návrhy politik a právních předpisů přijímaných orgány EU. Regionální orgán sdružující zainteresované subjekty a další zúčastněné strany by byl využíván pro vedení dialogu a diskuse. Pobaltská oblast je někdy uváděna jako možný vůdce organizace členských států, který by byl pověřen vypracováváním nařízení a rozhodováním o uplatňovaných nařízeních (např. výměty, řízení vnitrostátních kvót). Jiní uvažují o regionálním orgánu jako o prováděcím subjektu pro dlouhodobé plány, jenž by disponoval určitými operativními regulačními pravomocemi a pravomocemi přijímat prováděcí rozhodnutí. Některé zastávají postoupení pravomocí (např. technické podrobnosti a regulace intenzity). Některé příspěvky navrhuje kombinaci funkcí.

Pokud jde o složení, většina příspěvů si představuje regionální orgán jako subjekt řízený členskými státy, v několika případech je prosazováno členství zástupců odvětví a zainteresovaných subjektů, zatímco jiné příspěvky navrhuje, aby zúčastněné strany vykonávaly poradní funkci prostřednictvím regionálních poradních sborů. Evropská komise by podle některých příspěvků měla být členem, zatímco podle jiných by měla působit jako aktivní pozorovatel/spolupracovník. Některé příspěvky navrhuje, aby se z regionálních poradních sborů stal regionální poradní orgán, který by sdružoval jak členské státy, tak zainteresované subjekty.

Příspěvky obsahují několik jasných sdělení týkajících se regionálních poradních sborů: jejich úspěch by měl být znásoben prostřednictvím jejich posílení a (podle samotných regionálních poradních sborů) připsáním větší váhy jejich radám, zejména v případech jednomyslnosti rady. Evropský parlament výslovně požaduje přidělení odpovídajících finančních prostředků. Některé příspěvky navrhují změnu složení za účelem lepšího vyvážení zájmů odvětví rybolovu s ostatními zájmy a zájmy nezastoupených zainteresovaných subjektů.

2.4. Výzva průmyslu, aby převzal více odpovědnosti při provádění SRP

Několik členských států se domnívá, že organizace producentů (OP) a další rybářské organizace by měly disponovat větší prováděcí odpovědností za zachování a kontrolu rybolovných zdrojů, a má za to, že nejlepší technická řešení zajistí tyto organizace. K rozvoji samosprávy by však mělo dojít až po posouzení rizik a výhod a při zohlednění národních zvláštností (např. právní rámec). Průmysl zdrženlivě podporuje samosprávu, požaduje však, aby rybáři nenesli odpovědnost za případný neúspěch řízení rybolovu. Odvětví rybolovu je připraveno učinit krok k samosprávě, pokud to bude znamenat pro rybáře možnost rozhodovat o nejlepších technických řešeních k dosažení schválených cílů, čímž se vyhnou mikrořízení a složitým pravidlům. Je třeba zajistit sladění určitých předpokladů a kritérií s normami a zásadami na úrovni EU. Většina nevládních organizací zabývajících se ochranou životního prostředí je ke konceptu samosprávy zdrženlivá, jelikož jakékoli postoupení větší pravomoci by vyžadovalo přísnou kontrolu a donucování. Tyto nevládní organizace upřednostňují koncept participativní správy nebo spolurozhodování.

Nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí, ale i některé členské státy, průmysl a Evropský parlament obecně podporují řízení založené na výsledcích s jasnými a měřitelnými cíli. EU by měla vypracovat mechanismy, které zajistí odpovědný přístup odvětví a dodržování pravidel prostřednictvím dokumentace. Na oplátku by měly být vytvářeny pobídky podporující pozitivní iniciativy zároveň s budováním kapacit. Posílení odpovědnosti průmyslu je možné pouze za předpokladu, že bude zajištěno dostatečné horizontální a vertikální propojení odvětví rybolovu. Všechny zainteresované strany zastávají názor, že EU by měla prosazovat organizaci rybářů (většina souhlasí s tím, aby OP hrály klíčovou úlohu), a to zejména tam, kde je průmysl roztržštěný. Někteří přispěvatelé v tomto bodě trvají na diferencovaném přístupu, jelikož ne všechny druhy rybolovu budou schopny v tomto procesu postupovat stejnou rychlostí.

Většina zainteresovaných subjektů, ale také Evropský parlament a některé členské státy zastávají názor, že posílená odpovědnost průmyslu jde ruku v ruce s lepším zapojením do rozhodovacího procesu. Je zajímavé, že rybáři, členské státy a nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí odkazují na tytéž osvědčené postupy s připomínkou posílené odpovědnosti a udržitelného řízení. Všechny strany zdůrazňují důležitost sdílení osvědčených postupů (a neúspěchů) prostřednictvím regionálních poradních sborů a dalších regionálních řídicích orgánů.

Některé členské státy a nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí mají za to, že (některé) náklady spojené s řízením rybolovu by měl nést uživatel zdrojů, liší se však v názoru na nejlepší způsob hrazení těchto nákladů (poplatky za přístup či daň z vykládek / příjmů). Mnoho příspěvků zástupců

průmyslu namítá, že průmysl již na řízení rybolovu vynakládá značné finanční prostředky.

2.5. Rozvoj kultury dodržování pravidel

Nadměrná kapacita loďstva, složitost pravidel, problémy se shromažďováním údajů a nepřiměřené a různorodé sankce se velmi často uvádějí jako hlavní faktory nedodržování pravidel a neexistence rovných podmínek.

Většina členských států a nevládních organizací se o novém kontrolním nařízení (1224/2009) vyjadřuje příznivě, avšak zaznívají rovněž hlasy zástupců odvětví, podle nichž je třeba zajistit lepší provádění pravidel. Mnoho příspěvků členských států a odvětví rybolovu si přeje posílit dodržování pravidel na základě jednoduchých pravidel společné rybářské politiky a víceletého přístupu, zatímco nevládní organizace rovněž poukazují na potřebu rozšíření technických kontrol (systém sledování plavidel, televizní kamery s epidiaskopem). Názory příspěvateľů se různí, pokud jde o posílení pravomocí Evropské komise a posílení úlohy Agentury Společenství pro kontrolu rybolovu, ačkoli obecně je tato agentura hodnocena kladně, např. Evropským parlamentem. Několik příspěvků odvětví rybolovu považuje posílení samosprávy za užitečný krok.

Nevládní organizace a některé členské státy podporují silnější vazbu mezi finanční podporou a dodržováním pravidel společné rybářské politiky a kontrolních povinností, zatímco průmysl je obecně proti uskutečnění takového kroku, zejména na úrovni jednotlivých provozovatelů. Nevládní organizace navrhuje zavedení pobídek, které umožní lepší dodržování pravidel.

3. DALŠÍ ZLEPŠENÍ V ŘÍZENÍ RYBOLOVU EU

3.1. Režim rozlišeného rybolovu na ochranu malých pobřežních loďstev?

Existuje všeobecná shoda o důležitosti malých pobřežních loďstev pro evropské rybolovné odvětví. Některé členské státy podporují koncept režimu rozlišeného rybolovu, zatímco jiné nepodporují žádný konkrétní přístup. Poměrně vysoký počet příspěvateľů zdůrazňuje potřebu ponechat členským státům volbu provádění zvláštních opatření – často v této souvislosti uvádějí režim 12 námořních mil. Evropský parlament podporuje diferencovaný přístup a vyzývá k přijetí zvláštních programů pro malá pobřežní loďstva.

Většina zainteresovaných subjektů (jak průmysl, tak nevládní organizace a regionální a místní orgány) se o drobném pobřežním rybolovu vyjadřuje příznivě, mimo jiné z důvodu jeho vazby na místní společenství, používání pasivních a selektivních lovných zařízení a nižší spotřeby paliva. Některé příspěvky upozorňují na potenciální potíže, které mohou vzniknout v případě, že loďstva loví stejné populace ryb v téže rybolovné oblasti. Mnoho příspěvků nicméně zdůrazňuje, že drobný pobřežní rybolov má (někdy značný) dopad na zdroje, a neměl by proto být osvobozen od povinnosti dodržovat ochranná a kontrolní opatření.

Velký počet příspěvateľů (včetně Evropského parlamentu) upozorňuje na řadu situací v EU, které vyžadují pružný přístup – přizpůsobení definice zvláštnostem regionů

a/nebo rybolovných oblastí. Většina přispěvatelů obhájí kombinaci výběrových kritérií včetně délky plavidla, akčního rádiusu rybolovu, doby trvání platby, objemu úlovku, typu lovných zařízení. Několik příspěvků nevládních organizací a odvětví rybolovu podporuje zohlednění sociálních kritérií a vazbu na místní / regionální společenství. Některé příspěvky navrhují rybolovná opatření na ochranu účelové vázanosti a několik příspěvků navrhuje zahrnutí rekreačního rybolovu do zvláštního režimu.

Rozhodovací proces je často spojován s regionálním přístupem, při stanovení celkových kritérií na úrovni EU, s řízením buď na vnitrostátní úrovni (členské státy tuto možnost podporují), nebo na regionální/místní úrovni. Část příspěvků vyzývá k řízení na úrovni odvětví rybolovu nebo rybářů (společné řízení či samospráva).

Panuje všeobecná shoda, že zavedení řízení rybolovu na základě rybolovných práv a individuálních převoditelných práv by nemělo ohrozit další existenci malých pobřežních loďstev. Žádá individuální převoditelná práva či ochranná opatření proto nejsou považována za nezbytná (aby se předešlo nadměrné koncentraci nebo odkupům rybolovných práv). Přispěvatelé často navrhují vyhrazení zvláštní finanční podpory na opatření, jako jsou zvyšování bezpečnosti (prostřednictvím podpory vyhrazené pro modernizaci), odborné vzdělávání v oblasti řízení rybolovu, certifikace rybolovu; někteří přispěvatelé rovněž hájí poskytování veřejné podpory určené ke stavbě nových plavidel pro tato loďstva. Další přispěvatelé se domnívají, že součástí režimu by mělo být vyhrazení kvót nebo přístupu k výlučné zóně.

3.2. Jak z našeho rybolovu získat co nejvíce

Většina příspěvků sdílí vůli k postupnému dosažení cíle sladění míry využívání s maximálním udržitelným výnosem do roku 2015. Byly zaznamenány některé rozdíly v názoru na to, zda má být úmrtnost způsobená rybolovem na úrovni maximálního udržitelného výnosu (FMSY) považována za konečný nebo průběžný cíl, čímž se otevírá prostor k řešení ekonomických aspektů (někteří přispěvatelé navrhují nahrazení FMSY úmrtností způsobenou rybolovem na úrovni maximálního hospodářského výnosu (FMEY)), nebo zda mají být nové cíle navrhovány v souladu se zvláštním charakterem smíšených lovišť nebo v souladu s ekosystémovým přístupem slučitelným s cíli směrnice o strategii pro mořské prostředí. Pro tyto nové cíle by měly být stanoveny jasné harmonogramy a konečné termíny. Podle některých připomínek však strategie maximálního udržitelného výnosu nebude použitelná pro populace a loviště, pro něž nejsou údaje k dispozici nebo jsou nespolehlivé.

Pokud jde o nástroje řízení na snížení míry úmrtnosti způsobené rybolovem (poměr podílu populace zabité při rybolovné činnosti), většina přispěvatelů považuje omezení odlovů a omezení intenzity rybolovu za účinné, přičemž však účinnost závisí zejména na formách rybolovu, na něž budou tyto nástroje použity. Několik přispěvatelů považuje za užitečné řízení prostřednictvím omezení odlovů pouze u odlovu pelagických druhů a řízení prostřednictvím omezení intenzity rybolovu u mnohostranných a mnohofunkčních druhů rybolovu. Kromě toho velmi málo přispěvatelů požaduje podřízení režimů intenzity rybolovu systémům řízení celkového přípustného odlovu. Ještě méně přispěvatelů si přeje, aby nebyly používány žádné nástroje k omezení intenzity rybolovu nebo nástroje založené na omezení odlovů. Mnoho přispěvatelů upozorňuje na nedostatky obou těchto

nástrojů: řízení prostřednictvím omezení odlovů, v současné době založené na vykládkách, a řízení prostřednictvím omezení intenzity rybolovu se poměrně špatně přizpůsobuje pasivním lovným zařízením. Několik přispěvatelů také trvá na řízení doplňkové kapacity loďstva (nebo rybolovného výkonu) a intenzity rybolovu. Jiní podporují eliminaci „papírových ryb“ nebo „papírové intenzity rybolovu“ (rybolovná práva, která nejsou strukturálně využita). Někteří rovněž podporují možnost řízení časových a prostorových aspektů intenzity rybolovu nebo odlovu ryb prostřednictvím uzavření zeměpisných oblastí, chráněných mořských oblastí (MPA) či integrovanou správou pobřežní zóny.

Převážná většina přispěvatelů obhajuje provádění víceletých plánů podporujících přístup zohledňující loviště, přičemž některé příspěvky dokonce požadují zavedení ekosystémových víceletých plánů. V některých případech je uváděno, že pravidla kontroly odlovu v těchto víceletých plánech by měla povinně odrážet výsledky zpřístupněné na základě vědecké porady, pokud jde o hlavní populace ryb, skupiny ryb nebo loviště. Několik příspěvků zdůrazňuje, že politický tlak by se v důsledku toho při stanovování rybolovných práv zmínil. Některé příspěvky navíc zdůrazňují, že víceleté plány by se rovněž měly zaměřit na další otázky, jako jsou výměty, struktura a složení úlovků, ale také hospodářské a sociální aspekty. Někteří přispěvatelé mají za to, že politika řízení kapacity by měla sledovat vývoj těchto víceletých plánů. Je obhajován názor, že při přijímání a provádění těchto plánů by se měl uplatňovat pružnější postup a měla by být zvýšena odpovědnost regionálních poradních sborů.

Názory na technická opatření a individuální převoditelná práva se různí; několik přispěvatelů zdůrazňuje, že by se nemělo zvažovat uplatňování univerzálních řešení, někteří se zas domnívají, že zlepšení lze dosáhnout spíše prostřednictvím technických ochranných opatření než rozvojem individuálních převoditelných práv. Několik příspěvků nicméně trvá na tom, že je nezbytné řešit problémy spojené s výměty (zákaz výmětů je stále kontroverzní otázkou) a vedlejšími úlovkami.

V několika příspěvcích se objevují další návrhy, které se víceméně týkají ochrany, jako například omezení přístupu malých loďstev v zóně 12 námořních mil nebo případná aktualizace relativní stability (RS).

3.3. Relativní stabilita (RS) a přístup k pobřežním lovištím

Velká většina přispěvatelů (včetně většiny členských států) podporuje zachování zásady relativní stability, kterou považují za základ SRP zaručující stabilitu a jistotu. Omezený počet přispěvatelů je ochoten tuto zásadu přehodnotit ve prospěch modelů pro rybolovná práva založených na tržnějším přístupu nebo přechodu na intenzivní rybolov ve smíšených lovištích a/nebo radikální změny, pokud jde o přístup/přidělování založené na ekologických kritériích a kritériích rovnosti (zejména některé nevládní organizace zabývající se životním prostředím). Evropský parlament vyzývá k přezkoumání potřeby provedení změny této zásady, trvá však na tom, aby byly zachovány výhody relativní stability pro pobřežní oblasti.

Všeobecná podpora je vyjadřována přezkumu přidělovacích klíčů a jejich aktualizaci v souladu se stávající situací, zejména při zohlednění každoroční výměny kvót. Jiní přispěvatelé požadují přizpůsobení skutečné rybolovné kapacity.

Široké podpory se dostává systému převodu a výměny kvót a někteří navrhují další rozvoj převodu kvót (prostřednictvím výměn v rámci odvětví a možností výměn se třetími zeměmi).

Převážná většina přispěvatelů podporuje zachování režimu 12 námořních mil, Evropský parlament vyzývá k ustavení trvalého charakteru tohoto režimu. Velká skupina přispěvatelů uvažuje o propojení tohoto režimu s ochranou malých loďstev. Někteří přispěvatelé podporují režim, který omezuje přístup na plavidla splňující určité podmínky udržitelnosti nebo stanoví omezení přístupu do konkrétních rybolovných oblastí nebo zohledňuje rybolovné oblasti v mořských chráněných oblastech. Omezený počet příspěvků navrhuje, aby se pravidla stanovená členskými státy pro zónu 12 námořních mil vztahovala na všechna plavidla působící v těchto vodách. Sporadicky se objevují příspěvky podporující návrat do teritoriálních vod nebo zrušení dohody o vzájemném přístupu mezi členskými státy.

3.4. Obchod a trhy – od úlovku ke spotřebiteli

Společná organizace trhu (CMO, nařízení č. 104/2000) je obecně považována za základní pilíř SRP. Pozornost by se měla věnovat trhu jako celku, při zohlednění konkrétních potřeb odvětví akvakultury.

Příspěvky členských států, Evropského parlamentu a průmyslu zdůrazňují úlohu organizací producentů a podporují posílení těchto organizací a zvýšení jejich odpovědnosti v oblasti řízení produkce i zdrojů, zlepšení plánování trhu a schopnosti řešení problémů, inovace a koncentrace nabídky, včetně posílení úlohy (nadmárodních) meziodvětvových organizací. Rada členských států doporučuje poskytnutí více finančních prostředků organizacím producentů za účelem podpory zvýšené odpovědnosti, ale také plánování uvádění produktů na trh.

Obecně je uznávána potřeba revize a zjednodušení cenových a intervenčních mechanismů a většina přispěvatelů je přesvědčena, že stažení z trhu (ryb spadajících pod intervenční mechanismy CMO) by mělo být zrušeno, ale překlenovací podpora by měla být zachována. Někteří podporují přímou podporu produkce a prodejní činnosti. Průmysl oceňuje systém orientačních cen, který by však měl být lépe přizpůsoben (regionální) situaci, přičemž pro akvakulturu je třeba zavést samostatný cenový systém.

Většina přispěvatelů věří, že označování a certifikace jsou slibnými strategiemi, kde by regulační rámec mohl přispět k transparentnosti a vybudování důvěry spotřebitelů. Podpora propagace spotřeby se zdá být kontroverznější otázkou.

Pokud jde o obchodní politiku, zejména dovozci a zpracovatelé trvají na liberalizaci dovozu za účelem zajištění dodávky surovin. Několik členských států si přeje zachovat celní režim, maloobchodníci a dovozci upřednostňují více případů pozastavení cel. Evropský parlament a mnoho dalších přispěvatelů se vyjadřují i k jiným otázkám, než jsou otázky cla, a žádají o zajištění rovných podmínek jak pro EU, tak pro dovážené produkty, mimo jiné prostřednictvím ochranných a antidumpingových opatření a přísných kontrol dovozu.

3.5. Začlenění společné rybářské politiky do širšího kontextu námořní politiky

Prispěvatelé obecně považují za důležité, aby integrovaná námořní politika (IMP, KOM(2007)575) zahrnovala SRP jako nedílnou součást, a mají za to, že je třeba uplatňovat celostní přístup. Stávající situace je obecně kritizována z důvodu nesoudržných politik, které nezajišťují rovné podmínky. Evropský parlament vyzývá k zajištění dostatečných finančních zdrojů pro IMP.

Různé zúčastněné subjekty (zejména průmysl) spatřují v rozvoji integrované námořní politiky příležitost k efektivnějšímu prosazení svého názoru na činnosti jiných hospodářských provozovatelů nebo získání většího vlivu na politická rozhodnutí s dopadem na rybolov. Stejně tak i další přispěvatelé a nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí by rády získaly větší vliv na rozhodování o rybolovu. Existuje všeobecná podpora pro regionální provádění integrované námořní politiky včetně rybolovu na úrovni oblastí jednotlivých moří a pro zřízení regionálního fóra, kde by probíhaly diskuse o všech aspektech. Jako dobrý příklad byla v této souvislosti uvedena strategie pro oblast Baltského moře.

Velká většina přispěvatelů podporuje uvedení SRP v soulad se strategií pro mořské prostředí a dalšími předpisy v oblasti životního prostředí, jakož i ekosystémovým přístupem. Názory se liší, pokud jde o způsob provedení tohoto kroku. Odvětví rybolovu obecně prosazuje názor, že rybolovné činnosti by měly být považovány za (historicky odůvodněné) priority. Nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí dávají přednost zahrnutí rybolovných činností do standardů v oblasti životního prostředí.

Pokud jde o územní plánování námořních prostor, průmysl požaduje přednostní přístup a je toho názoru, že by měl být více konzultován, zatímco mnoho členských států a nevládních organizací se domnívá, že integrovaná námořní politika by se nadále měla mechanismy, v jejichž rámci jsou konzultována všechna odvětví.

Průmysl trvá na tom, že je s to podpořit přizpůsobování dopadům klimatických změn a pomoci zajistit, aby rybolov nenarušoval odolnost mořských systémů. Mnoho nevládních organizací se domnívá, že snížená intenzita rybolovu, chráněné mořské oblasti a postupy vyžadující menší spotřebu paliva jsou nejlepšími nástroji ke zvýšení odolnosti ekosystémů vůči změnám klimatu. Členské státy uvádějí potřebu posílení výzkumu změn klimatu a uplatňování ekosystémového přístupu.

Značná část přispěvatelů považuje za důležité posouzení dopadů a lepší znalost fungování ekosystému. Průmysl zdůrazňuje, že má velmi dobrou znalost mořského prostředí, a může být proto v této oblasti velmi užitečný (např. určení zranitelných oblastí).

3.6. Znalostní základna pro rybářskou politiku

Panuje shoda na tom, že SRP musí být založena na nejlepších dostupných vědeckých znalostech. Někteří přispěvatelé (zejména nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí a maloobchodníci) tvrdí, že vědecká doporučení by měla být vždy respektována. Evropský parlament zdůrazňuje, že nedostatek znalostí by neměl bránit přijetí předběžných opatření.

Většina příspěvatelů zdůrazňuje potřebu přístupů podporujících začleňování a účast k výzkumu a vědeckým doporučením, za účasti všech zúčastněných subjektů (některé z nich považují za nezbytné pouze zapojení průmyslu), které udržují dobrou komunikaci s vědci. Mnozí požadují multidisciplinární výzkum a vědecká doporučení v rámci ekosystémového přístupu a jejich integraci do strategie pro mořské prostředí. Některé příspěvky upozorňují na potřebu přizpůsobení vědeckého poradenství rámci regionálního řízení.

Většina příspěvatelů ze všech skupin vyjadřuje obavy týkající se dostupnosti a kvality údajů (např. sociální a hospodářské údaje, údaje o výmětech atd.). Podle různých skupin nedostatky údajů nebo znalostí souvisí s existencí příliš přísných nařízení (odvětví lovu ryb), uplatňováním ekosystémového přístupu (některé členské státy, Evropský parlament, nevládní organizace) nebo důvěrou spotřebitelů (obchodníci a maloobchodníci).

Konkrétní příspěvky vyzývají k poskytování významnějších finančních prostředků na výzkum, shromažďování údajů a poradenství, přičemž někteří příspěvatelé (Evropský parlament a některé členské státy) požadují lepší využívání informačních technologií a automatizované zaznamenávání. Někteří se domnívají, že rybáři by měli získat pobídky k poskytování správných údajů. Někteří příspěvatelé navrhuje vytvoření nové struktury EU (např. agentura, znalostní uskupení) za účelem zajištění nezávislosti, transparentnosti a lepší koordinace a využívání zdrojů.

3.7. Strukturální politika a veřejná finanční podpora

Mnoho příspěvatelů zdůrazňuje potřebu zachování financování z veřejných zdrojů pro odvětví rybolovu. Evropský parlament požaduje navýšení finančních zdrojů pro politiku rybolovu. Skupina členských států podporuje změnu postupu financování. Několik členských států a většina nevládních organizací trvá na zrušení či postupném ukončování podpor – tyto podpory udržují neživotaschopné struktury a zachovávají závislost odvětví na veřejné podpoře.

Existuje shoda, že jakákoli budoucí podpora by měla doprovázet přechod v rámci reformního procesu a usnadnit přizpůsobení průmyslu, přičemž by měla zajistit dlouhodobou hospodářskou a sociální udržitelnost nebo zmírnit následky vývoje politik (např. přechod na maximální udržitelný výnos, Evropský parlament navrhuje finanční vyrovnání pro rybáře dotčené víceletými plány). Podpora EU by měla být lépe definována a zaměřena a měla by se soustředit na výzkum a inovace, posílení ochrany mořského prostředí a podporu rybářských organizací a místního rozvoje (osa 4, udržitelný rozvoj rybolovných oblastí). Výrazná podpora je vyjadřována (některými členskými státy a průmyslem) zřízením mechanismů na podporu průmyslu v případě krizí a naléhavých případů, které by však nikdy neměly být v rozporu s dlouhodobými cíli. Akvakultura je rovněž často uváděna jako potenciální příjemce veřejné podpory.

Za jednu z hlavních výzev je obecně považována restrukturalizace loďstva. Existuje tendence zachovat vyřazování plavidel z provozu, ale s přísnějším uplatňováním pravidel; někteří prosazují jednorázové programy vrakování. Jiní zaujímají alternativní postoj a trvají na širším využití tržních přístupů, jako jsou individuální převoditelná práva. Mnoho příspěvatelů podporuje veřejné financování za účelem

modernizace loďstev (selektivnost, inovační technologie apod.) a omezený počet přispěvatelů obhajuje poskytování veřejné podpory za účelem obnovy loďstev (včetně Evropského parlamentu a některé členské státy). Některé regiony a zúčastněné subjekty podporují sociální rozměr restrukturalizace. Dočasné zastavení činnosti však není výslovně podporováno, jestliže je k dispozici alternativní nástroj (např. mechanismus pro naléhavé případy).

Široká podpora je vyjadřována větší podmíněnosti financování z finančních prostředků EU plněním cílů SRP. Někteří přispěvatelé (včetně některých průmyslových organizací) se domnívají, že dodržování pravidel / plnění cílů by mělo být podpořeno přístupem k dostatečným finančním prostředkům. Silná podpora je vyjadřována odvětvovějšímu přístupu, který by nebyl založen na konvergenčních kritériích, avšak skupina členských států a Evropský parlament se tomuto přístupu brání. Omezený počet přispěvatelů obhajuje postupné ukončování vnitrostátní podpory (včetně osvobození od daní a režimů státních podpor, např. pravidlo *de minimis*). Převážná většina průmyslových subjektů a členských států zastává názor, že společné služby (jako je kontrola a shromažďování údajů) by v budoucnosti měly být financovány z finančních prostředků EU.

3.8. Vnější dimenze

Většina příspěvků potvrzuje důležitost vnější dimenze a zdůrazňuje, že cíle SRP by měly být uplatňovány jak interně, tak externě, za účelem zajištění soudržnosti politiky. Evropský parlament a někteří další přispěvatelé považují za hlavní cíl obhajobu zájmů Společenství. Převážná většina zúčastněných subjektů souhlasí s tím, že je potřeba zajistit výraznější zapojení EU v regionálních organizacích pro řízení rybolovu (RFMO), které hrají velmi významnou úlohu v globálním řízení rybolovu. To by mělo také zahrnovat zlepšení vědeckých poznatků a doporučení, větší zapojení všech zúčastněných subjektů a transparentnější rozhodovací postupy. Většina přispěvatelů podporuje zachování politiky volného přístupu k mezinárodním vodám pod správou regionálních organizací pro řízení rybolovu. Nicméně někteří přispěvatelé trvají na tom, že zvýhodněné strany (průmysl či země) by měly přispívat na náklady na řízení, výzkum a dozorčí činnost nebo platit za práva k výkonu rybolovné činnosti na volném moři, a Evropský parlament je toho názoru, že přístup by měl být povolen jen v oblastech, kde je přebytek zdrojů.

Většina příspěvků se zaměřuje na dohody o partnerství v oblasti rybolovu (FPA). Většina zúčastněných subjektů v odvětví předkládá tuto záležitost s cílem zachovat stávající strukturu dohod o partnerství v oblasti rybolovu za účelem zajištění právní ochrany a odpovědného rybolovu a poskytnout platformu pro dodržování pravidel, transparentnost a podporu třetích zemí. Dva členské státy si přejí posílení dohod o partnerství v oblasti rybolovu na regionálním základě, jež přispěje k efektivnějšímu výzkumu, kontrole a dohledu a regionální spolupráci obecně. Několik zúčastněných subjektů, zejména nevládní organizace, navrhuje nahrazení dohod o partnerství v oblasti rybolovu rámcem pro řízení rybolovu nebo dohodami o udržitelném využívání zdrojů.

Mnoho přispěvatelů zdůrazňuje důležitost užšího propojení zásad SRP a práce na dohodách o partnerství v oblasti rybolovu s dalšími politikami za účelem zajištění soudržnosti a synergie s dohodami o hospodářském partnerství (EPA), obchodními

dohodami, rozvojovou pomocí a podporou místního rozvoje. Společné podniky jsou odvětvím považovány za motor investic do třetích zemí. Odbory a některé nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí hájí respektování místních společenství a práva místních pracovníků. Některé zúčastněné subjekty rovněž zdůrazňují důležitost severských dohod.

Velká část zúčastněných subjektů v odvětví dává přednost zachování stávajícího způsobu financování dohod o partnerství v oblasti rybolovu, zatímco značný počet dalších subjektů v odvětví tvrdí, že dohody o partnerství v oblasti rybolovu by měly být financovány ze soukromých zdrojů nebo v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru. Nevládní organizace trvají na zpoplatnění přístupu subjektů v odvětví, které by měly prokázat dodržování kritérií udržitelnosti, k vodám třetích zemí.

Některé nevládní organizace podporují investice EU do přenosu know-how a podpory rozvoje, ale brání převodu rybolovné kapacity. Řízení akvakultury v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu je podporováno některými zúčastněnými subjekty, mnoho nevládních organizací s tím však nesouhlasí.

3.9. Akvakultura

Odvětví akvakultury je obecně považováno za důležité a zaznívají hlasy volající po zachování finančního nástroje za účelem podpory rozvoje tohoto odvětví a zahrnutí potřeb akvakultury do přezkumu tržní politiky. Většina příspěvků poukazuje na význam socioekonomických aspektů, tržní dimenzi, vazbu na rybolov, problémy týkající se dovážených produktů a přístup k prostoru. Některé zúčastněné subjekty v odvětví zdůrazňují, že akvakultura by neměla být součástí SRP a její řízení by mělo být ponecháno členským státům. Některé členské státy tento názor podporují, avšak vítají finanční podporu EU.

Některé členské státy a nevládní organizace vyzdvihují význam akvakultury pro udržitelnost životního prostředí a trvají na jejím rozvoji v rámci ekosystémového přístupu vzhledem k úloze, kterou plní jako alternativní dodavatel potravin. Jiné členské státy považují akvakulturu za základní a strategický pilíř SRP a obhajují růst soudržné politiky EU. Ačkoli některé nevládní organizace podporují udržitelnou akvakulturu, většina nevládních organizací zabývajících se ochranou životního prostředí a zástupci spotřebitelů vyjadřují obavy týkající se negativního dopadu akvakulturních postupů na životní prostředí.

Evropský parlament, některé členské státy a další považují akvakulturu za nedílnou součást SRP; řada nevládních organizací zabývajících se ochranou životního prostředí nahlíží na začlenění akvakultury do SRP především jako na způsob podpory ekologicky udržitelné (a sociálně odpovědné) rybí produkce. Tyto zainteresované strany a některé organizace zabývající se zacházením se zvířaty považují akvakulturu integrovanou do SRP za prostředek omezení dopadu na životní prostředí (např. omezení používání masožravých druhů ryb, omezení zdrojů krmiv atd.). Nicméně další významná skupina nevládních organizací zabývajících se ochranou životního prostředí má za to, že akvakultura by neměla být nedílnou součástí revidované SRP, ale toto odvětví by mělo být řízeno prostřednictvím samostatného evropského nástroje nebo samotnými členskými státy.

4. DALŠÍ NADNESENÁ TÉMATA

Řada přispěvatelů, zejména Evropský parlament, požaduje, aby byla věnována větší pozornost *sociálnímu rozměru*, včetně přitažlivosti profese, a aby byla uznána úloha žen a zranitelných skupin v odvětví rybolovu. Ačkoli přispěvatelé uznávají, že prostor pro činnost je omezen, požadují například podporu sociálního dialogu, odborné přípravy a vzájemného uznávání kvalifikací, a přejí si, aby byla věnována pozornost pracovním podmínkám a bezpečnosti plavidel a platům posádky. Mezi konkrétními návrhy figurují mechanismy na ochranu zaměstnanosti a rozvoj dlouhodobé strategie.

Orgány zastupující *nejvzdálenější regiony* (NR) a Evropský parlament trvají na důležitosti rybolovu, ale upozorňují rovněž na specifické problémy, které vyžadují zvláštní řešení (včetně samostatného řízení loďstva). V některých příspěvcích je navrhován regionální přístup, jiné příspěvky zdůrazňují problémy s vymezením přístupu k vodám obklopujícím nevdálenější regiony. Jeden přispěvatel navrhuje zvláštní posouzení dopadu politik na NR.

Zástupci *rekreačního rybolovu* si přejí, aby byli považováni za plnohodnotné zúčastněné subjekty SRP, které mají významnou hodnotu pro udržitelné hospodářství a tvorbu pracovních míst. Další přispěvatelé se domnívají, že rekreační rybolov a jeho dopad na zdroje je třeba posoudit v kontextu SRP, za pomoci shromážděných údajů a případně konkrétních technických opatření.

Konečně Evropský parlament uvádí *přístavy* jako důležité koordinátory rybolovu.

5. PŘÍSPĚVKY OBČANŮ

Ačkoli některé příspěvky jednotlivců jsou velmi podrobné a zabývají se prakticky všemi aspekty SRP, většina příspěvků se omezuje pouze na určité otázky. Mnoho občanů si přeje zastavení nadměrného rybolovu (někteří navrhují moratorium), zrušení podpor a zákaz destruktivních typů lovných zařízení. Významný počet přispěvatelů požaduje zákaz výmětů a někteří vyzývají k přísnému dodržování vědeckých doporučení při stanovování celkového přípustného odlovu. Další příspěvky uvádějí, že je třeba zajistit snížení kapacity loďstva, větší kontrolu, ochranu útesů a ochranu drobného rybolovu. Na druhé straně spektra několik příspěvků vyzývá ke zrušení SRP, vrácení oblasti 200 námořních mil do pravomoci členských států a/nebo opětovnému znárodnění politiky rybolovu. Byly obdrženy dva typy hromadných e-mailů: omezený počet e-mailových zpráv žádá zřízení stálých mořských rezervací o rozloze až 40 % vod Společenství v kombinaci se zákazem ničivého používání vlečných sítí a odstraněním výmětů a vedlejších úlovků. Druhý typ hromadných e-mailů trvá na tom, že mnoho rybářů loví nadměrné množství ryb, a navrhuje zavedení těchto politik: snížení kapacity loďstva alespoň o 50 %, zohledňování vědeckých doporučení, vytvoření sítě chráněných mořských oblastí, zákaz výmětů a povinnost zajistit podrobné informace pro spotřebitele, týkající se produktů a produkce. Za zmínku stojí jeden příspěvek, který je zajímavý jak svou formou (kreslený seriál), tak způsobem, jakým přistupuje k tématu (název je dostatečně výmluvný: „Něžný, naivní a nestoudný příspěvek ke společné politice rybolovu“).

6. DALŠÍ KROKY

Tento pracovní dokument útvarů Evropské komise (CSWD) bude zveřejněn na internetových stránkách Komise a bude představen jako základ pro výměnu názorů Radě ministrů pro rybolov ve dnech 19.–20. dubna 2010. V průběhu roku 2010 Evropská komise vypracovává a připravuje možnosti politik pro posouzení dopadu, které bude doprovázet návrhy na reformu. V této etapě se plánují intenzivní konzultace jak zainteresovaných subjektů, tak členských států; poté budou předloženy návrhy reformy. Předpokládá se, že kolegium komisařů přijme návrhy reformy začátkem roku 2011.

Příloha 1 Seznam příspěvků obdržených 12. ledna 2010

Občané

114 individuálních příspěvků + 1329 příspěvků s totožným zněním

Správní orgány / parlamenty / vládní organizace členských států

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvija uzskata – k ověření
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Regiony a místní vláda

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Další instituce

- Výbor regionů
- Evropský parlament (neobdržen, ale ve fázi přípravy)
- Evropský hospodářský a sociální výbor (neobdržen, ale ve fázi přípravy)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Poradní orgány

- ACFA
- Regionální poradní sbor pro Baltské moře
- NSRAC
- PeIRAC
- NWWRAC
- SWWRAC
- LDRAC

Zúčastněné subjekty – průmysl, drobní rybáři, cestovní ruch atd.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Helénský rybářský svaz
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Finská nevládní rozvojová organizace
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federaci3n Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mh3r Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- PTEPA
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federaci3n Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Dánské organizace odvětví rybolovu
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPESCA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association
- Fédération française d'Aquaculture

- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- WOFFMG
- Finská federace pro rekreační rybolov
- Estonská rybářská organizace
- "WFFA
- NUTFA"
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Řecké sdružení vlastníků trawlerů
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

Nevládní organizace

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 francouzských nevládních organizací
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Výzkumné organizace a instituty

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Příspěvky ze třetích zemí

- Vláda Norska
- Severská rada ministrů
- Severská rada
- Oblast severního Norska
- Oblast západního Norska
- Skupina ACP
- Vláda Nového Zélandu
- Norský svaz pro mořské produkty
- Norský projekt R&D
- S. Gudmundsson

Příloha 2. Konzultační schůze na téma reformy SRP

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAP0 Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Příloha 3. Zkratky

ACFA	Poradní výbor pro rybolov a akvakulturu
CMO	společná organizace trhu
CSWD	Pracovní dokument útvarů Komise
EK	Evropská komise
EP	Evropský parlament
EPA	dohody o hospodářském partnerství
EU	Evropská unie
FMEY	Úmrtnost způsobená rybolovem na úrovni maximálního hospodářského výnosu
FMSY	Úmrtnost způsobená rybolovem na úrovni maximálního udržitelného výnosu
FPA	dohody o partnerství v oblasti rybolovu
IMP	integrovaná námořní politika
ITR	individuální převoditelná práva
MPA	chráněná mořská oblast
MSFD	rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí
MSY	maximální udržitelný výnos
NR	nejvzdálenější regiony
OP	organizace producentů
RAC	regionální poradní sbor
RFMO	regionální organizace pro řízení rybolovu
RS	relativní stabilita
SRP	společná rybářská politika
TAC	celkový přípustný odlov